

Anonymiseret version

Oversættelse

C-18/21 – 1

Sag C-18/21

Anmodning om præjudiciel afgørelse

Dato for indlevering:

12. januar 2021

Forelæggende ret:

Oberster Gerichtshof (Østrig)

Afgørelse af:

27. november 2020

Revisionsappellant:

Uniqa Versicherungen AG

Revisionsindstævnt:

VU

[Udelades]

I sagen Uniqa Versicherungen AG, Wien [udelades] mod VU, Kirchweidach, [udelades] Tyskland, [udelades] vedrørende 37 820,91 EUR, hvori sagsøgeren har iværksat revisionsanke til prøvelse af kendelse af 16. september 2020 fra Handelsgericht Wien (handelsretten i Wien) som appeldomstol [udelades], der ophævede den appellerede kendelse af 9. juni 2020 fra Bezirksgericht für Handelssachen Wien (distriktsdomstolen i handelssager, Wien) [udelades], har Oberster Gerichtshof (øverste domstol i Østrig) [udelades] i et lukket møde afsagt følgende

K e n d e l s e:

I. Den Europæiske Unions Domstol forelægges følgende præjudicielle spørgsmål i henhold til artikel 267 TEUF: **[Org. s. 2]**

Skal artikel 20 og 26 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1896/2006 af 12. december 2006 om indførelse af en europæisk betalingspåkravsprocedure fortolkes således, at disse bestemmelser er til hinder for den afbrydelse af den i forordningens artikel 16, stk. 2 fastsatte frist på 30 dage til at indgive indsigelse imod et europæisk betalingspåkrav, der blev indført ved § 1, stk. 1, i Bundesgesetz betreffend Begleitmaßnahmen zu COVID-19 in der Justiz (den østrigske forbundslov om Covid-19-ledsageforanstaltninger inden for retsvæsenet), hvorefter alle processuelle frister i civile retssager, hvor den fristudløsende begivenhed indtræder efter den 21. marts 2020, eller fristerne endnu ikke er udløbet på dette tidspunkt, afbrydes til og med den 30. april 2020, hvorefter de begynder at løbe forfra fra den 1. maj 2020?

II. [Udelades][Udsættelse af sagen]

P r æ m i s s e r:

- 1 **1. Faktiske omstændigheder og retsforhandlinger**
- 2 I første instans udstedte Bezirksgericht für Handelssachen Wien den 6. marts et europæisk betalingspåkrav, der blev forkyndt for den i Tyskland bosiddende skyldner den 4. april 2020. Skyldneren indgav en indsigelse imod betalingspåkravet ved en skrivelse, der blev afsendt den 18. maj 2020. Førsteinstanden afviste indsigelsen som for sent indgivet med den begrundelse, at indsigelsen ikke var indgivet inden for indsigelsesfristen på 30 dage i henhold til artikel 16, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1896/2006 af 12. december 2006 om [org. s. 3] indførelse af en europæisk betalingspåkravsprocedure (herefter »forordning (EF) nr. 1896/2006«).
- 3 Sagen blev appelleret til Handelsgericht Wien, der ophævede denne kendelse. Ophævelsen blev begrundet med, at fristen til at indgive en indsigelse i henhold til artikel 16, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1896/2006 var afbrudt i henhold til § 1, stk. 1, i Bundesgesetz betreffend Begleitmaßnahmen zu COVID-19 in der Justiz (den østrigske forbundslov om Covid-19-ledsageforanstaltninger inden for retsvæsenet, herefter »1. Covid-19-JuBG«; BGBl. I 16/2020). I henhold til denne bestemmelse blev alle processuelle frister i retssager, der allerede var begyndt at løbe den 22. marts 2020 eller senere, afbrudt til og med den 30. april 2020, hvorefter de løb forfra fra den 1. maj 2020.
- 4 Skyldneren har iværksat revisionsanke til prøvelse af denne afgørelse med påstand om stadfæstelse af førsteinstansens kendelse.
- 5 Oberster Gerichtshof har besluttet at udsætte sagen og forelægge Den Europæiske Unions Domstol et EU-retligt spørgsmål om fortolkning af forordning (EF) nr. 1896/2006, der er væsentligt for afgørelsen af sagen.
- 6 **2. Retsforskrifter:**
- 7 2.1. EU-retten:
 - 2

8 Artikel 16, stk. 1 og 2, i forordning (EF) nr. 1896/2006 lyder således:

Indsigelse mod det europæiske betalingspåkrav

1. Skyldneren kan indgive en indsigelse mod det europæiske betalingspåkrav over for den udstedende ret ved anvendelse af formular F i bilag VI, som fremsendes til ham sammen med det europæiske betalingspåkrav. **[Org. s. 4]**

2. Indsigelsen sendes senest tredive dage efter, at betalingspåkravet er blevet forkyndt for skyldneren.

9 Artikel 20 i forordning (EF) nr. 1896/2006 har følgende ordlyd:

Prøvelse i særlige tilfælde

1. Efter udløbet af den frist, der er fastsat i artikel 16, stk. 2, har skyldneren ret til at anmode om prøvelse af det europæiske betalingspåkrav ved den kompetente ret i udstedelsesstaten i følgende tilfælde:

a) i) når påkravet er blevet forkyndt på en af de måder, der er fastsat i artikel 14,

og

ii) forkyndelsen ikke er blevet foretaget i så god tid, at skyldneren har kunnet varetage sine interesser under sagen, uden at dette skyldes fejl fra skyldnerens side,

eller

b) når skyldneren har været forhindret i at gøre indsigelse mod kravet som følge af force majeure eller som følge af ekstraordinære omstændigheder, der ikke skyldes fejl fra skyldnerens side,

forudsat at skyldneren i begge tilfælde har reageret hurtigst muligt.

2. Efter udløbet af den frist, der er fastsat i artikel 16, stk. 2, har skyldneren også ret til at anmode om prøvelse af det europæiske betalingspåkrav ved den kompetente ret i udstedelsesstaten, såfremt betalingspåkravet klart er blevet udstedt med urette i forhold til betingelserne i denne forordning, eller som følge af andre ekstraordinære omstændigheder. **[Org. s. 5]**

3. Afviser retten skyldnerens anmodning under henvisning til, at ingen af de grunde til prøvelse, der er omhandlet i stk. 1 og 2, gør sig gældende, forbliver det europæiske betalingspåkrav virksomt.

Fastslår retten, at prøvelsen er berettiget af en af de grunde, der er omhandlet i stk. 1 og 2, er det europæiske betalingspåkrav uvirksomt.

- 10 Artikel 26 i forordning (EF) nr. 1896/2006 har følgende ordlyd:

Forholdet til national procesret

Alle processuelle spørgsmål, som ikke specifikt er behandlet i denne forordning, afgøres efter national lov.

- 11 2.2. National ret:

- 12 § 1, stk. 1, første og andet punktum, i 1. Covid-19-JuBG, bekendtgjort den 21. marts 2020, lyder, som affattet i 4. Covid-19-Gesetz (den østrigske 4. Covid-19-lov, BGBl. I 24/2020) der var gældende den 4. april 2020, da det europæiske betalingspåkrav blev forkyndt over for skyldneren, og den 18. maj 2020, da skyldneren afsendte sin indsigelse, således:

Civile retssager

Fristafbrydelse

§ 1 (1) I retssager afbrydes alle processuelle frister, når den fristudløsende begivenhed indtræder efter denne forbundslovs ikrafttrædelse, samt processuelle frister, der endnu ikke er udløbet på tidspunktet for denne forbundslovs ikrafttrædelse, til og med den 30. april 2020. Fristerne begynder derefter forfra.

- 13 **3. Begrundelse for det præjudicielle spørgsmål: [Org. s. 6]**

- 14 3.1. I den østrigske retslitteratur er der uenighed om, hvorvidt den afbrydelse af frister, der er anordnet i § 1, stk. 1, i 1. Covid-19-JuBG for så vidt angår alle processuelle frister i civile retssager, også skal anvendes på den i artikel 16, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1896/2006 fastsatte frist til at indgive en indsigelse imod et europæiske betalingspåkrav inden for 30 dage, eller artikel 20 i forordning (EF) nr. 1896/2006 medfører, at den nationale bestemmelse i § 1, stk. 1, i 1. Covid-19-JuBG, ikke kan anvendes på denne frist.

- 15 3.2. Nogle forfattere har anført, at artikel 20 i forordning (EF) nr. 1896/2006 (abstrakt set) omfatter en situation som Covid-19-krisen og giver mulighed for at iværksætte en prøvelse af det europæiske betalingspåkrav, hvilket i givet fald kan medføre, at betalingspåkravet er uvirksomt. Det er derfor ikke tilladt at anvende national ret på forhold, som artikel 20 i forordning (EF) nr. 1896/2006 tager sigte på, herunder netop også force majeure – som Covid-19-krisen må anses for at være [udelades].

- 16 3.3. Det modsatte synspunkt er, at § 1, stk. 1, i 1. Covid-19-JuBG ikke »fortrænges« af bestemmelserne om prøvelse i henhold til artikel 20 i forordning (EF) nr. 1896/2006. Artikel 16, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1896/2006 fastsætter blot indsigelsesfristens længde. Der findes ingen EU-regler om en eventuel afbrydelse af denne frist, og spørgsmålet skal derfor – i henhold til artikel 26 i forordning (EF) nr. 1896/2006 – afgøres efter national lov. Ved udarbejdelsen af

forordning (EF) nr. 1896/2006 blev Covid-19-pandemien ikke taget i betragtning. Formålet med artikel 20, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 1896/2006 [org. s. 7] er kun at opnå »rimelighed i særlige tilfælde«, og bestemmelsen indeholder ikke nogen generel regulering af en ekstraordinær situation (som den nuværende Covid-19-krise). Den generelle afbrydelse af principielt alle processuelle frister, der er anordnet i § 1, stk. 1, i 1. Covid-19-JuBG, »fortrænges« derfor ikke af denne bestemmelse og skal følgelig også anvendes på anvendelsesområdet for forordning (EF) nr. 1896/2006 [udelades].

- 17 3.4. Det fremgår af forarbejderne til § 1, stk. 1, i 1. Covid-19-JuBG [udelades], at Covid-19-restriktioner i forhold til det offentlige liv også påvirker [østrigske] retssager. Som følge af fravær blandt retternes personale, juridiske rådgivere og parterne selv, der skyldes sygdom eller [pandemirelaterede] foranstaltninger, er det ikke altid muligt eller tilrådeligt at handle inden for de lovbestemte frister, eftersom kontakter mellem personer skal undgås mest muligt. Derfor skal alle processuelle frister i civile retssager (både frister i henhold til loven og frister fastsat af retten) afbrydes i et vist tidsrum; dette gælder dog ikke frister, der begynder at løbe eller allerede løber i sager om opretholdelse af en frihedsberøvende foranstaltning. Det generelle påbud om fristafbrydelse skal på hurtig vis skabe retssikkerhed for alle parter i en retssag og disses repræsentanter.
- 18 3.5. Efter den forelæggende rets opfattelse kan der være usikkerhed om, hvorvidt alle de situationer, hvori der som følge af [org. s. 8] Covid-19-krise og dennes indvirkning på den europæiske betalingspåkravsprocedure er risiko for, at en skyldner, uden at dette skyldes fejl fra skyldnerens side, undlader at indgive en rettidig indsigelse eller overskrider den frist til at indgive en indsigelse, der er fastlagt i artikel 16, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1896/2006, reguleres endeligt i forordningen, forstået således at det kun er muligt at anmode om prøvelse af det europæiske betalingspåkrav i henhold til artikel 20, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 1896/2006, og prøvelsen kan medføre, at det europæiske betalingspåkrav i henhold til artikel 20, stk. 3, andet punktum, i forordning (EF) nr. 1896/2006 er uvirksomt. Det kunne tale herfor, at Covid-19-pandemien er force majeure eller ekstraordinære omstændigheder som omhandlet i artikel 20, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 1896/2006, og at formålet bag procedureafbrydelsen i henhold til § 1, stk. 1, i 1. Covid-19-JuBG (nemlig at undgå risiko for manglende overholdelse af frister på grund af Covid-19-krise) er det samme som formålet med artikel 20, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 1896/2006 (hvor dette er fastsat helt generelt for så vidt angår tilfælde af force majeure eller ekstraordinære omstændigheder, der påvirker skyldneren). Det ville følgelig kunne lægges til grund, at den frist for at indgive en indsigelse, der er opstillet i artikel 16, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1896/2006, udelukkende kan fraviges i henhold til artikel 20, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 1896/2006, og ikke kan være underlagt afvigende nationale regler, der (sådan som § 1, stk. 1, i 1. Covid-19-JuBG) har til hensigt at forebygge den risiko for manglende overholdelse af fristen, der følger af Covid-19-pandemien (nemlig ved at fastsætte en generel fristafbrydelse for så vidt angår alle processuelle frister).

- 19 3.6. På den anden side kan det også tænkes, at det processuelle spørgsmål om fristafbrydelse – hvor fristen således senere begynder at løbe forfra – for så vidt angår den frist til at indgive en indsigelse, der er fastsat i **[org. s. 9]** artikel 16, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1896/2006– ikke er reguleret (formelt) i denne forordning (og navnlig ikke i forordningens artikel 20), således at dette spørgsmål i henhold til artikel 26 i forordning (EF) nr. 1896/2006 afgøres efter national lov [udelades].
- 20 3.7. Eftersom det ikke fremgår klart og utvetydigt af ordlyden af artikel 20 og artikel 26 i forordning (EF) nr. 1896/2006, hvorledes dette spørgsmål skal løses, anmodes Den Europæiske Unions Domstol om en afklaring af dette retlige spørgsmål.
- 21 [Udelades] [Udsættelse af sagen]
[Udelades]

ARBEJDSDOKUMENT